

Kκ Fina visor

κ1. Festen skall börjas *mel. Vårvindar friska*

Festen skall börjas, kråset ska smörjas
magen skall få det som den vill ha.
Glasen står fulla, låt sången rulla.
Glädjen skall vara gäst här i da.

Glasen i handen fatta och sjung
glöm alla sorger, var bara ung.
Glöm morgondagen.
Tänk blott på magen.
Skål alla vänner! Hej och gutår!

α
alfa

β
beta

γ
gamma

δ
delta

ε
epsilon

ζ
zeta

η
eta

θ
theta

ι
iota

κ 1
kappa

λ
lambda

μ
my

ν
ny

ο
omikron

σ
sigma

ω
omega

κ2. Festvisa

mel. Sjösala vals

Årets första fest sker på klassiskt manér,
känn hur glädjen spritter uti kroppen med väldig fart.
Börja lätt med ölen ty den går alltid ner,
å innan festens slut sänkes nog några fler.

Smaka nu på bäsken, det ädla fabrikat,
om kryddan bränner strupen finns bättre destillat.
Ty punschen kommer ljuv och sval,
läskar ända in i mårgen.
Nu ska vi roa oss kungligt till klockan fem.

nØllespexet 2004

κ3. Sjösala vals

Rønnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng.
Solen står på Orrberget. Sunnanvind brusar.
Rønnerdahl han valsar över Sjösala äng.
- Hör min vackra visa, kom sjung min refräng!

Tärnan har fått ungar och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar hörs finkarnas musik,
och se, så många blommor som redan
slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rønnerdahl han virvlar sina lurviga ben,
under vita skjortan som viftar kring vadorna.
Lycklig som en lärka uti majsolens sken,
sjunger han för ekorr'n, som gungar på gren!

- Kurre, kurre, kurre! Nu dansar Rönnerdahl!
 Koko! Och göken ropar uti hans gröna dal
 och se, så många blommor som redan
 slagit ut på ängen!
 Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,
 binder den kring håret, det gråa och rufsigas,
 valsar in i stugan och har lutan till hands,
 väcker frun och barnen med drill och kadans.

- Titta ropar ungarna, Pappa är en brud
 med blomsterkrans i håret och nattskjorta till skrud!
 Och se, så många blommor som redan
 slagit ut på ängen!
 Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl är gammal, men han valsar ändå!
 Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner.
 Sällan får han rasta - han får slita för två.
 Hur han klarar skivan, kan ingen förstå

Ingen utom tärnan i viken, hon som dök
 och ekorren och finken och vårens första gök
 och blommorna, de blommor som redan
 slagit ut på ängen!
 Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Evert Taube

α
alfa

β
beta

γ
gamma

δ
delta

ε
epsilon

ζ
zeta

η
eta

θ
theta

ι
iota

κ 3
kappa

λ
lambda

μ
my

ν
ny

$\omicron$
omikron

σ
sigma

ω
omega

κ4. Änglamark

Kalla den änglamarken eller himlajorden om du vill,
jorden vi ärvde och lunden den gröna.

Vildrosor och blåklockor
och lindblommor och kamomill.

Låt dem få leva, de är ju så sköna.

Låt barnen dansa som änglar kring lönn och alm,
leka tittut mellan blommande grenar.

Låt fåglar flyga och sjunga för oss sin psalm.

Låt fiskar simma bland bryggor och stenar.

Sluta att utrota skogarnas alla djur!

Låt örnen flyga, låt rådjuren löpa!

Låt sista älven som brusar i vår natur

brusa alltjämt mellan fjällar och gran och fur!

Kalla den änglamarken eller himlajorden om du vill,
jorden vi ärvde och lunden den gröna.

Vildrosor och blåklockor
och lindblommor och kamomill.

Låt dem få leva, de är ju så sköna.

κ5. Fritiof och Carmencita

Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata.
Nästan i kanten av den blåa Atlanten
och med Pampas bakom sig
många hundra gröna mil.
Dit kom jag ridande en afton i april,
för jag ville dansa tango.

Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen steg jag in.
Där på bänken i mantilj
och med en ros vid sin barm
satt den bedårande lilla Carmencita.
Mamman, värdinnan satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.
Jag bjöd upp och Carmencita sa:
'Si gracias señor. Vamos á bailar este tango.'

Carmencita lilla vän, håller du utav mig än?
Får jag tala med din pappa och din mamma,
jag vill gifta mig med dig, Carmencita!
Nej, don Fritiof Andersson, kom ej till Samborombon
om ni hyser andra planer när det gäller mig,
än att dansa tango.

Ack, Carmencita gör mig inte så besviken,
jag tänker skaffa mig ett jobb här i butiken,
sköta mig noga, bara spara och knoga
inte spela och dricka, men bara älska dig.
Säg, Carmencita, det är ändå blott med mig,
säg, som du vill dansa tango.

α
alfa

β
beta

γ
gamma

δ
delta

ε
epsilon

ζ
zeta

η
eta

θ
theta

ι
iota

κ 5
kappa

λ
lambda

μ
my

ν
ny

$\omicron$
omikron

σ
sigma

ω
omega

Nej Fritiof, ni förstår musik,
men jag tror inte ni kan stå i en butik
och förresten sa min pappa just idag att han visste,
vem som snart skulle fria till hans dotter.
En som har tjugotusen kor,
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönta tjurar,
han har oxar, kor och svin
och han dansar underbar tango.

Carmencita, lilla vän, akta dig för rika män!
Lyckan den bor ej i oxar eller kor
och den kan heller inte köpas för pengar.
Men min kärlek gör dig rik,
skaffa mig ett jobb i er butik.
Och när vi blir gifta söta ungar skall vi få,
som kan dansa tango.

Evert Taube

κ6. Än en gång därän

Än en gång därän, bröder,
än en gång därän,
följom den urgamla seden.
In till sista man, bröder,
in till sista man,
trotsa vi hatet och vreden.
Blankare vapen sågs aldrig i en här
än dessa glasen, kamrater i gevär!
Än en gång därän, bröder,
än en gång därän.
Svenska hjärtans djup - här är din sup!

Livet är så kort, systrar,
livet är så kort,
lek det ej bort, nej var redo!
Kämpa mot allt torrt, systrar,
kämpa mot allt torrt.
Tänk på de gamla som skredo
fram utan tvekan i floder av champagne.
Stärkta från början av brännvin från vårt land.
Kämpa mot allt torrt, systrar,
kämpa mot allt torrt.
Svenska hjärtans djup - här är din sup!

Evert Taube

α
alfa

β
beta

γ
gamma

δ
delta

ε
epsilon

ζ
zeta

η
eta

θ
theta

ι
iota

κ 6
kappa

λ
lambda

μ
my

ν
ny

o
omikron

σ
sigma

ω
omega

κ7. En liten blå förgätmigej

Sjungs knästående för serveringspersonalen

Hur gärna ville jag ej vara,
en liten blå förgätmigej,
en liten blå förgätmigej.
Då skulle jag för dig förklara
hur innerligt jag älskar dig!

κ8. Längtan till landet

Noter till blandad kör finns i notkapitlet

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.

κ 7
kappa

||: Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda, azur skiftande,
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne :||

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg jag vill dem återse.

||: Se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö. :||

H. Säterberg

κ9. Balladen om Herr Fredrik Åkare och den söta fröken Cecilia Lind

mel. Monday morning

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
och fullmånen lyser som var den av glas.
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
med lilla fröken Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
hon följer i dansen precis vart han vill.
Han för och hon följer så lätt som en vind,
Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för det Fredrik Åkare sa:
Du doftar så gott och du dansar så bra.
Din midja är smal och barmen är trind.
Vad du är vacker, Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå?
Dom bodde så nära varandra ändå.
Till slut kom dom fram till Cecilias grind.
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind.

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karln!
Cecilia Lind är ju bara ett barn.
Ren som en blomma, skygg som en hind.
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
och Fredrik är gammal men månen är ny.
Ja, Fredrik är gammal men kärlek är blind.
Åh, kyss mig igen, sa Cecilia Lind.

Text: Cornelis Vreeswijk

α
alfa

β
beta

γ
gamma

δ
delta

ε
epsilon

ζ
zeta

η
eta

θ
theta

ι
iota

κ 9
kappa

λ
lambda

μ
my

ν
ny

o
omikron

σ
sigma

ω
omega

κ10. Hårgalåten

Spelaren drog fiol'n ur lådan och
lyfte stråken högt mot söndagsolens kula.
Då blev det fart i Hårgafolket,
de glömde Gud och hela världen.

Dansen gick på äng och backar
högt upp på Hårgaåsens topp.
De slet ut båd skor och klackar,
aldrig fick den på dansen stopp.

Varifrån kommer du som spelar
säg vem har lärt dig detta spel, det vilda, det galna.
Stannar du inte brister hjärtat;
O Gud bevare, hen har bockfot!

Klockorna hade ringt i dalen och där gick
far och mor och bror till sockenkyrkan.
Var kan nu Hårgas ungdom vara?
Å herregud de dansar ännu!

Dansen går till Hårgalåten
högt upp på Hårgaåsens topp.
De har inte långt till gråten,
dansar nu sönder själ och kropp.

Hejda din stråke spelare innan
vi dansar liv och själ och alla ben ur kroppen.
Nej inte slutar hen sin dans
förr'n de allesammans faller döda.

κ11. En dansk aquavit

Ren som en jomfru
og stærk som en bejler,
hed som det hjærte,
der hamre mod dit.

Kølig som kilden,
der vårhimlen spejler:
||: sådan min ven,
er en dansk aquavit. :||

Hans Hartvig Seedorf

κ12. Trink, trink

Trink, trink, Brüderlein trink
Lasset die Sorgen zu Haus
Trink, trink, Bruderlein trink
Bald ist das Leben aus

||: Meide den Kummer und meide den Schmerz
Dann ist das Leben ein Schertz :||

Trink... etc.

||: Meide die Weiber und meide das Bier
Dann wird ein Sportsman aus dir :||

Trink... etc.

||: Heirat im Sommer und scheide in März
Dann ist das Leben ein Schertz :||

Trink... etc.

||: Kauf dir ein Auto, fahr gegen ein Baum
Dann wird das Leben ein Traum :||

α
alfa

β
beta

γ
gamma

δ
delta

ε
epsilon

ζ
zeta

η
eta

θ
theta

ι
iota

κ 11
kappa

λ
lambda

μ
my

ν
ny

o
omikron

σ
sigma

ω
omega

κ13a. Smedsvisan

Noter finns i notkapitlet

En gång i min ungdom älskade jag
en mänska med rena och sköna behag.
Hen lovte mig tro, i lust och i nöd
allt in till sin blekaste död.

Hej hopp faderi faderalladerej!
Hej hopp faderi faderalladerej!
Hen lovte mig tro, i lust och i nöd
allt in till sin blekaste död.

Hen var som en lilja vit uti hyn
den vackraste mänska en skådat i byn.
Ett smittande skratt, en lustiger sång
vi älskade sommaren lång.

Hej hopp faderi faderalladerej!
Hej hopp faderi faderalladerej!
Ett smittande skratt, en lustiger sång
vi älskade sommaren lång.

Men kärleken vissna', kärleken dog
vid Mikaels mässä den mänskan fått nog.
Hen fann sig en riker och högfärdig själ,
sa "Tack och adjö och farväl".

Hej hopp faderi faderalladerej!
Hej hopp faderi faderalladerej!
Hen fann sig en riker och högfärdig själ,
sa "Tack och adjö och farväl".

Nu står jag vid städet sliten och grå
och hammaren bultar och hjärtat likså.
Den mänskan hen kommer aldrig igen,
hen är hos sin nyfunne vän.

Hej hopp faderi faderalladerej!
 Hej hopp faderi faderalladerej!
 Den mänskan hen kommer aldrig igen,
 men sången den trallar jag än.

Daniel Helldén

κ 13b. Korta smedsvisan

En gång i min ungdom älskade jag -
 Sa tack och adjö och försvann!

κ 14. Balladen om ett kärlekspar

Två studenter på teknis
 satt i skolan hand i hand.
 Som epsilon och delta,
 beroende av varann.
 Med gemensamma intressen,
 som kvarkar och primtal.
 Blev kärleken oändlig,
 som en exponential.
 Likt den trigonometriska ettan,
 var summan av dem ett.
 Och som linjer i ett spektrum,
 satt de alltid ganska tätt.
 I vartenda koordinatsystem
 var lyckan invariant.
 Och beloppet av deras kärlek
 var en enda stor konstant.

α
 alfa

β
 beta

γ
 gamma

δ
 delta

ε
 epsilon

ζ
 zeta

η
 eta

θ
 theta

ι
 iota

κ 13
 kappa

λ
 lambda

μ
 my

ν
 ny

o
 omikron

σ
 sigma

ω
 omega

Kärlekens kurva,
en approximation
som långt bortom t_0 ,
ger extrapolation.
De räknade tillsammans,
på varje fråga fanns ett svar.
Men i grund och botten var dem
ett kärlekspär.

De var summan ifrån ett till två,
som var upphöjd till nåt jämnt.
Likt en stillsam laserstråle,
var dialogen koherent.
Deras lycka var som värmebad
med en inre energi
som var svår att definiera,
såsom ordet exergi.

Men denna osäkerhetsrelation
var i klassisk obalans
Och ett gräl som var försumbart
fick oändlig resonans.
De såg från skilda vinklar,
från θ och från ϕ .
Vilket ledde till ett kaos,
och en ökad entropi.

Kärlekens kurva,
en approximation
som långt bortom t_0 ,
blir superposition.
De var dolda variabler
och satt aldrig i en bar.
Men i andras ögon var de
ett kärlekspär.

Deras lycka kom till toppen,
 tangenten böjdes ner,
 derivatan fick ett minus
 och termerna blev fler
 Snövit ifrån teknis
 fick en kvadratrötterman
 när likhetstecknet flydde
 och förhållandet försvann.

Kärlekens kurva,
 en taylorexpansion
 som långt bortom t_0 ,
 ej har defintion.
 Anonyma människor var de,
 de var ordet som blev kvar.
 Men tiden glömmer aldrig
 detta kärlekspär.

Tomi Ylinen, F-01

α
 alfa

β
 beta

γ
 gamma

δ
 delta

ε
 epsilon

ζ
 zeta

η
 eta

θ
 theta

ι
 iota

κ 14
 kappa

λ
 lambda

μ
 my

ν
 ny

o
 omikron

σ
 sigma

ω
 omega

κ15. Stad i ljus

Min resa var mot solen,
långt bortom alla slutna rum.
Där allting är oändligt,
och alla gränser har förevigt suddats ut.

Jag ville se miraklet,
och höra ord som föder liv.
Bli buren av en styrka,
som bara växer när jag anat mitt motiv.

Stad i ljus, i ett land utan namn.
Ge mig liv, där allting föds på nytt.

Och så när allt förändrats,
när tiden inte längre finns.
Så ser jag oss tillsammans
och då är resan slut, det enda som vi minns.

||: Stad i ljus, i ett land utan namn.
Ge mig liv, där allting föds på nytt. :||